

[Jeppesen (Drusebjerg).]

Udvalgsbehandling, der skal finde Sted, maa blive kortvarig, saa at Muligheden for at gennemføre Lovforslaget i denne Samling fremdeles maa være til Stede.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg finder særlig dette godt, at der nu er Udsigt til, at den gamle Privilegieordning kan blive bragt til Ophør, saaledes at Spørgsmaalet med Hensyn til de salgbare Privilegier bliver ordnet i Lighed med andre Privilegiers Ophør. Jeg synes, at man gennem den foreslaaede Løsning har fundet en gylden Middelvej, hvorefter Erstatningerne kommer til at staa i et rimeligt Forhold til de Værdier, der afløses.

Jeg mener ogsaa, at Forfremmelsesraadet rammer det rigtige. Det drejer sig om, hvorledes Apotekerbevillinger skal gives, og jeg hilser med Tilfredshed, at det fremtidig ikke bliver afgørende, om vedkommende er mere eller mindre velhavende, men om han har de fornødne saglige og faglige Kvalifikationer, og derom er Sagskundskaben bedst i Stand til at skønne. I Modsætning til den ærede Ordfører for de Konservative (Ellinger) vil jeg mene, at det afgørende er ikke, om Organisationen er stor eller lille, men derimod, om vedkommende Organisation omfatter hele den Stand, hele den Klasse, om man saa vil, som Loven omhandler. Man har jo her Medhjælperne paa den ene Side og Apotekerne paa den anden Side, og disse to Faktorer skal i Fællesskab foretage Indstilling til Sundhedsstyrelsen. Det forekommer mig, at man ikke kan komme det nærmere end ved at lade disse to sagligt og fagligt kvalificerede Faktorer foretage Indstillingen.

Endvidere giver, som nævnt, Lovforslaget Mulighed for at faa Medicinpriserne sat ned. I Bemærkningerne til Lovforslaget, som det blev forelagt i Folketinget, oplyses det, at for 35 Aar siden, i 1895, blev der betalt 4,9 Mill. Kr. for Medicin her i Landet, medens Beløbet i 1930 var oppe paa 32 Millioner. Det er en saa mægtig Stigning, at man maa spørge sig selv, hvorledes det forholder sig hermed, om det skyldes, at Apotekerne tager en ublu Fortjeneste. Der er dog sikkert her forskellige Faktorer, som griber ind, og der kan utvivlsomt udrettes adskilligt i Retning af at bringe Priserne ned. Det vil sikkert ogsaa ske i betydeligt Omfang, hvis Lovforslaget vedtages.

Endelig bringer Lovforslaget en Ordning af Lønnings- og Pensionsvæsenet, som

ikke alene de, hvem Ordningen omfatter, men ogsaa det købende Publikum maa se hen til med Forstaaelse. Det er heldigst, om Forholdene indenfor alle Samfundsklasser ligger saaledes baade med Hensyn til Lønninger og Pensioner, at de er forsvarelige baade fra Samfundets og fra de paagældendes Synspunkt. Jeg mener, at Lovforslaget her følger en Mellemløst.

Tidligere ærede Talere har nævnt forskellige Ændringer, som de kunde ønske gennemført. Jeg skal ikke komme videre ind paa Enkeltheder, dem vil der jo blive Lejlighed til at drøfte i Udvalget. Det ærede 7de landstingsvalgte Medlem (Rytter) hæftede sig særlig ved Spørgsmaalet om at faa nedsat en Appelinstant og nævnte i den Forbindelse den udmærkede Virkning, det har haft, at man havde en Appelinstant med Hensyn til Lensloven og den Afvikling, som denne foranledigede. Hertil skal jeg bemærke, at den nævnte Appelinstant ganske vist fandtes i Loven, men den er aldrig blevet bragt til Anvendelse, simpelthen, fordi der ikke har været Brug for den. Naar Bestemmelser om en Appelinstant var sat ind i Lensloven, var det ogsaa ud fra det Synspunkt, at det her drejede sig om Ansættelse af saa forskelligeartede Værdier, at der snarere kunde være Mulighed for, at de, som i første Instans skulde foretage Vurderingen, ikke kunde finde det rette. Man maa nemlig huske paa, at ved Lensloven drejede det sig ikke blot om Pengeværdier, men ogsaa om Bygnings-, Besætnings- og Kunstværdier, kort sagt en Række Værdier af forskellig Art. Derfor var Tanken om Nedsættelsen af en Appelinstant der langt mere nærliggende. Her drejer det sig om Vurdering af Forhold, som er langt mere enkle, og jeg synes derfor ikke, der vil være Grund til at gaa til en saadan Foranstaltning.

Noget lignende gælder Bestyrelsen for Afviklingskassen. Jeg kan ikke se, at Rigsdagen som saadan kan have stor Interesse i, hvilke Personer der kommer til at sidde i denne Bestyrelse. Man maa vel regne med, at Administrationen, hvad enten det er den ene eller den anden Regering, der staar for Styret, vil tage det Hensyn, at det virkelig bliver en sagkyndig Bestyrelse, der kommer til at lede Afviklingskassen. Jeg vilde derfor i nogen Maade finde disse Ændringer ubegrundede, hvad vel ogsaa Partiet Venstre i Folketinget har ment, da det jo har stemt for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er oversendt til Landstinget.

Jeg skal slutte med at udtale Ønsket